

Parakh

Research Journal Deptt. of Punjabi
Language & Literature
Lahore College for Women University Lahore
(Pakistan)
Vol: 8, July- Dec. 2022, PP

☆ ڈاکٹر محمد عرفان الحق

پارکھ

تحقیقی مجلہ شعبہ پنجابی زبان و ادب
لاہور کالج برائے خواتین یونیورسٹی لاہور (پاکستان)
جولائی - دسمبر 2022ء، مسلسل شمارہ 14

PUNJABI PROVERBS (INTRODUCTION AND OVERVIEW)

پنجابی اکھان (جانکاری تے ویروا)

Abstract

This research paper is about the critical and analytical study of Proverb and Idiom in Punjabi Literature. Researcher compared and reviewed the views of experts about definitions of proverb and Idiom in English, Urdu and Punjabi. Proverb is called "Akhan" in Punjabi and "Kahawat or Zarbul Missal" in Urdu. Basically a proverb is a statement of people's experiences from generation to generation or any universal truths about different aspects of life which provides a lesson for life. While idiom is a group of words having particular meaning different from the real meaning of each word. In present research composition, sources, types, topics and subjects of Punjabi Proverbs have

☆ اسٹنٹ پروفیسر، انسٹی ٹیوٹ آف پنجابی اینڈ کلچرل سٹڈیز، پنجاب یونیورسٹی، لاہور

been analyzed and critically discussed with authentic references. Difference between Proverb and Idiom also has been discussed in it. Researcher discussed about different kinds of proverbs with examples. He reviewed the work of different authors about proverbs and idioms in Punjabi Literature and share his own comments. The Paper is very informative and valuable.

Keywords: Analytical Study, Idiom, Akhan, Kahawat, Valuable.

اکھان پنجابی زبان دالفظ اے۔ انہوں کہنت وی آکھیا جاندا اے۔ اردو وچ ایہد امتبادل لفظ ”کہاوت“ یا ”ضرب المثل“ اے۔ ”ضرب المثل“ بنیادی طور تے عربی زبان دے الفاظ ”ضرب“ تے ”مثل“ دا مرکب اے۔ ”ضرب“ عربی زبان وچ مثل یا مثال دے معنی وی دیندا اے تے بطور صفت انہوں ”تصدیق کیتا ہویا“ یا ”مصدقہ“ دے معنیاں وچ ورتیا جاسکدا اے۔ جد کہ لفظ ”مثل“ نون مثال، داستان یا کہانی دے طور تے ورتیا جاندا اے۔ فارسی وچ وی ”ضرب المثل“ نون گھٹ ودھ ایسے معنی تے مفہوم وچ ورتیا جاندا اے۔ اکھان، کہاوت یا ضرب المثل لئی انگریزی وچ Proverb دالفظ ورتیا جاندا اے۔ انگریزی زبان وچ ایس لفظ دے معنی تے مفہوم نون سمجھن لئی دکھو دکھو سوچھو اناں نے اپنے اپنے وچا رتے چینہاں چوں کجھ استھے درج کیتے گئے نیں۔ جیویں Collins ڈکشنری وچ Proverb بارے ایہہ جانکاری دتی گئی اے:

“A Proverb is a short sentence that people often quote, which gives advice or tells you something about life”.(1)

ایس تعریف موجب Proverb اک اجیہا مختصر فقرہ ہوندا اے جیہدے وچ کوئی اجیہی گل کہی جاندی اے

جینہوں لوک اکثر بیان کر دے نیں۔ ایہہ کوٹیشن یاں تے کوئی نصیحت ہوندی اے یاں فیر انسان نوں حیاتی بارے کوئی جانکاری دیندی اے۔ وکی پیڈیا وچ لفظ Proverb دی تعریف انج درج کیتی گئی اے:

“A Proverb is a simple and insightful traditional saying that expresses a precived truth based on common sense or experience. Proverbs are often metaphorical and use formulaic language”.(2)

ایس تعریف موجب Proverb سادہ تے مخصوص روایتی گل ہوندی اے جینہوں کسے عالمگیر سچائی، مشترکہ فہم یا تجربے دی بنیاد تے اسار یا جاندا اے۔ ایہہ استعاراتی ہوندے نیں تے لہنہاں لئی فارموک زبان ورتی جانندی اے۔ یعنی کہاوت کسے اک دی عقل اے تے بہت ساریاں دی حکمت۔ جس طرح اسیں پہلے بیان کر چکے آں کہ اکھان نوں اردو وچ کہاوت یا ضرب المثل آکھیا جاندا اے۔ کہاوت بنیادی طور تے اجیہی کہی ہوئی گل یا قول اے جیہدے وچ کوئی حکمت یا حکیمانہ نکتہ بطور مثال بیان کیتا جاندا اے۔ ایہہ نکتہ کسے خاص واقعے یا قصے وغیرہ دا نتیجہ وی ہوسکدا اے تے خاص لفظاں راہیں زبان زد عام ہو جاندا اے۔ ایہہ گل، قول یا مثال کسے شعر، مصرعے یا فقرے دی صورت وچ ہوسکدی اے۔ انج اسیں سمجھ سکدے آں کہ کہاوت اک مکمل جملہ ہوندا اے جینہوں تبدیل کیتے بنا اوہدے حقیقی معنیاں وچ لکھیا یا بولیا جاندا اے۔ ایسے تعریف نوں راجیل فاروق (ج 1986) نے اپنے مضمون ”محاورے، روزمرہ، تلمیح اور ضرب المثل (کہاوت) کے معنی اور فرق“ وچ انج بیان کیتا اے:

”کوئی شعر، مصرع، فقرہ یا جملہ جو اپنے اندر مکمل اور معنی نیز ہو اور عوام و خواص کی زبان پر چڑھ گیا ہو کہاوت یا ضرب المثل کہلاتا ہے“۔ (3)

کہاوت سماج دی عکاس ہوندی اے۔ سو جھواناں موجب ایہہ مختصر، بامعنی تے سادہ ہون پاروں معاشرے دے پڑھے لکھے تے ان پڑھ طبقیاں وچ اکو جیہی مقبول ہوندی اے۔ ایہدیاں کئی قسماں ہوسکدیاں نیں۔ جینہاں

نوں بناوٹ، معنی تے انداز بیان پکھوں وٹدیا جاسکد اے۔ ڈاکٹر شوکت مغل (1946-2020) نے سرانیکی لہجے دیاں پنج ہزار کہاوٹاں نوں اردو ترجمے نال ”سرانیکی اکھان“ دے سرناویں پٹھ ترتیب دتا اے۔ کتاب دے تعارف وچ اوہناں کہاوٹاں بارے اپنے وچار سائنجدیاں لکھیا:

”کہاوٹیں دنیا کی ساری زبانوں میں موجود ہیں۔ یہ دانائی، سچائی اور انصاف کا بھی پتہ دیتی ہیں اور زبان کے مزاج، وہاں کے موسموں، فصلوں، میلوں ٹھیلوں، فرصت کی مصروفیات، کھیل کود اور زندگی کی دلچسپیوں کا بھی۔ ان میں عورتوں کی زبان سے نکلنے والی گھر گریہستی کی باتیں بھی ظاہر ہوتی ہیں اور زندگی میں موجود اونچ نیچ اور نقائص بھی۔ ضرب الامثال سے جانوروں کی صفات، عورت و مرد کی انفرادی ذاتی خوبیوں کے علاوہ موسم اور رت کی تبدیلی کے اثرات، بزرگوں کے تجربات، دانائوں کی دانش مندی کا بھی علم ہوتا ہے۔ ضرب الامثال اس زبان کو بولنے والے لوگوں کی رسوم رواج، عادات، مزاج اور تاریخی واقعات کا بھی پتہ بھی دیتی ہیں۔ ان میں قوم کا ماضی جھلکتا ہے اور مستقبل کے لئے نصیحتیں اور مشورے ملتے ہیں۔“ (4)

جس طرح کہاوٹ یا ضرب المثل بارے عربی، فارسی تے اردو سوجھواناں دی رائے اکو جیہی اے ایسے طرح انگریزی سوجھواناں نے Proverb بارے اوہو جیہے وچار ہی سائجھے نیں جیہڑے اردو یا فارسی والیاں دے نیں۔ اتے ”اکھان“ بارے لہندے تے چڑھدے پاسیاں دے پنجابی سوجھواناں دے وچاروی رلدے ملدے نیں۔ سگوں انج گلد اے جیویں اوہناں اک دوجے دے وچاراں نوں ہی اپنی لپی وچ اٹھیا اے۔ اکھان بارے ڈاکٹر وںجار سنگھ بیدی (1924-2001) نے ”لوک آکھدے ہن“ وچ اپنے وچار سائنجدیاں لکھیا کہ اکھان وچ انسانی جیون نال متعلق کوئی تجربہ سوتر بدھ کر کے دل کھویں جالن کارک بولی وچ پیش کیتا جاندا اے۔ اکھان ساڈے بزرگاں دی زندگی دے تجربیاں دانچوڑ ہوندے نیں۔ ایہناں وچ بڑی گورھی سیانف چھپی ہوندی اے۔ اکھاناں وچ

تھوڑے جیسے شہداں وچ آفاقی سچائی ہوندی اے جس نوں جھٹلایا نہیں جاسکدا۔ ڈاکٹر جسوندر سنگھ (ج 1954) موجب اکھاناں نوں تن حوالیاں نال ویکھیا جاسکدا اے۔ پہلا حوالہ تہذیبی تجربہ اے جیہدے پچھوڑ وچ تاریخی سچائی، وسیب تے نسلاں دے مشاہدے تے تجربے موجود ہوندے نیں۔ دو جا حوالہ اکھان داروپ اے جس نوں اک تکے، دو تکے تے شعری پیرائے وچ ویکھیا جاسکدا اے۔ کجھ اکھان ٹکراویں بمب والے وی ہوندے نیں جیہدے وچ دو متضاد گلاں نوں بیان کیتا جاندا اے۔ جیویں:

نوسو چوہا کھا کے بلی حج نوں چلی (5)

انجے ای دو بمباں دی بنتر والے اکھان وی ہوندے نیں جیہدے وچ اکو گل نوں بیان کیتا جاندا اے۔

جیویں:

رب ملائی جوڑی۔ اک انھاتے اک کوڑھی (6)

کجھ اکھان اجیسے ہوندے نیں جیہدے اپنی بنتر پاروں تے اکھان ای ہوندے نیں پر اوہناں دی حیثیت بھارت دی ہو جاندی اے۔ لہندے پنجاب وچ اکھاناں بارے ڈھلاڈ کر جوگ کم ڈاکٹر شہباز ملک (ج 1937) نے کیتا۔ اوہناں ”ساڈے اکھان“ وچ پنجابی اکھاناں نوں جمع کرن دے نال پہلی گل دے سرناویں پیٹھ اکھان دی تعریف، بنتر، اکھاناں دے سومیاں، اکھاناں دیاں قسماں، گھیرے، بیان ڈھنگ تے اکھاناں وچ رہتل دے رنگ بارے مثالیں راہیں گل بات کیتی اے۔

ڈاکٹر شہباز ملک (ج 1937) توں وکھناں اور چدھر (1957-2019) نے اکھاناں بارے دو کتاباں مرتب کیتیاں۔ پہلی کتاب ”اکھاناں راہیں تواریخ“ وچ اوہناں دے اکھاناں دی گنتی کافی گھٹ سی ”لوک تواریخ“ دے سرناویں پیٹھ دو جی کتاب وچ اوہناں پونے تن سو اکھان اکٹھے کیجے تے اوہناں دے تاریخی حوالیاں نوں سامنے لیاں۔ چدھر موجب:

”گھٹ ودھ پونے تن سو اکھان اکٹھے کر سکیا، جہناں دامیری بدھی مطابق

اتہاس نال گوڑھاسن بندھ اے“۔ (7)

احسان باجوہ (ج 1951) نے ”آکھن لوک سیانے“ دے سرناویں پیٹھ اک ضخیم نسخہ تیار کیتا اے۔ جینہوں

پنجاب انسٹی ٹیوٹ آف لینگویج، آرٹ اینڈ کلچر نے کئی جلدوں میں چھاپے چاڑھیا۔ ایہہ ہن تک اکھاناں دے حوالے نال سب توں وڈا کم اے۔ کتاب دی پہلی جلد وچ اکھاناں بارے لکھاری نے اک مضمون شامل کیتا اے۔ جیہدے وچ اکھان دی تعریف کردیاں لکھیا:

”اکھان اک اجیہا امر سچ ہوندا اے جو گھڑی مڑی جاں وار وارک لوک بولاں دا حصہ بنن پاروں اپنے بیانے سچ وچ ایڈاپٹا ہو جاندا اے پئی ہر کوئی اوس امر آکھن نوں بول کے اپنی آکھی تے سچ دی مہر لانی اوس نوں بول کے اپنی آکھی نوں پکائی دیندا اے“۔ (8)

اکھان دی تعریف بیان کرن گروں باجہ نے وکھو وکھو سوجھواناں دے اکھاناں بارے وچاراں نوں بیان کردیاں ڈاکٹر شہباز ملک (ج 1937) ونگوں ارسطو توں آغاز کیتا۔ اوس لکھی پئی ارسطو موجب علم گیان دے کھنڈراں دا اوہ اٹ روڑا اے جو اپنے وچلے ست اتے سچائی پاروں ویلے دی کھیہ بکھیہ توں بچ گیا ہووے۔ دانس سٹورٹ دے حوالے نال اوہناں لکھیا کہ اکھان انسانی تجربے دا چمکدا ہو یا روپ ہوندے نیں۔ جد کہ آچر ٹیلر دے حوالے نال اکھان دی تعریف کردیاں دسیا پئی اکھان اک نکا جیہا سنہیا دین والے بول ہوندے نیں جو روایت وانگ لوکاں وچ منے جانداں نیں۔ ایہہ عام طور تے کسے کم دا سمجھا دیندے نیں۔ جاں کسے موقعے بارے اپنی اٹل رائے دیندے نیں۔ باجہ موجب اکھاناں وچ چار ڈھلے گن ہونے چاہی دے نیں۔ جیویں انسان جاں انسان دے سبھا بارے جانکاری۔ وضاحت بھریا تے زبان دی امیرت والا بیان۔ دل کھبواں اتے ڈھکواں بیان۔ ویلے نال ہنڈن دی طاقت والا بیان۔

اکھاناں دی بہتر، ورتوں تے لوڑ بارے سارے پنجابی سوجھواناں دی رائے سائھی اے۔ احسان باوجہ موجب ایہہ اکھان عام فہم ہونے چاہی دے نیں۔ کجھ اکھان ٹچکر داروی ہوندے نیں جینہاں وچ کوئی خاص ٹچکر کر کے گل کیتی جاندی اے۔ ایہیہ اکھاناں دی وگی اخیر تے دتی جاوے گی۔ اکھاناں دی بہتر بارے ڈاکٹر شہباز ملک (ج 1937) نے لکھیا:

”اکھان کیوں جے کسے نہ کسے تجربے دا نچوڑ ہوندے نیں تے سیانیاں نے

اوہناں نوں اگلی نسل تیکر اپڑانا ہوندا اے ایس کر کے ایہناں دی ہنتر وچ

سب توں پہلاں اختصار دا دھیان رکھیا جاندا اے۔“ (9)

ڈاکٹر شہباز ملک (ج 1937) نے ہنتر دے حوالے نال اک تکلے، دو تکلے تے شعری یا نثری گل والے اکھاناں نوں مثالاں راہیں بیان کیتا اے۔ احسان باجوه موجب اکھاناں دی ہنتر کسے خاص نظریے دی بنیاد تے اسردی اے۔ اکھان دی زبان سادہ تے الفاظ مختصر ہونے چاہی دے نیں۔ باجوه نے اکھاناں دے سومیاں دا ذکر کردیاں لکھیا کہ پنجابی اکھان دکھو وکھ نہیاں تے اسرے ہوندے نیں۔ کجھ اکھان لوک گیتاں وچوں لئے گئے ہوندے نیں تے کجھ بھارتاں توں۔ کجھ ادب توں پھٹے جا پدے نیں تے کجھ دا سمبندھ ساڈی ثقافت تے ساڈے موسماں دے نال ہوندا اے۔ کجھ اکھان دو جیاں زباناں توں لئے گئے ہوندے نیں تے کجھ انسان نوں گوڑھی سوچ ول پریردے نیں۔ شہباز ملک (ج 1937) نے پیشیاں دے حوالے نال وی اکھاناں دا ذکر کیتا اے۔ ایس توں وکھ اوہناں تعلیمی تے تمثیلی اکھاناں دی گل وی کیتی اے۔ اوہناں لکھیا:

”وڈے پکھوں اکھاناں دیاں دو قسماں ہوندیاں نیں۔ اک تعلیمی تے

دو بے تمثیلی۔ انج تے ہر اکھان کوئی نہ کوئی تعلیم یاں مت دیندا اے پر تمثیلی

انگ دے اکھاناں وچ کسے خاص چیزیاں واقعے ول اشارہ کیتا جاندا

اے۔ ایہدے وچ تلخی قسم اوہ اکھان وی شامل نیں جنہاں مگر کہانیاں

موجود نیں یاں جیہڑے تاریخی انگ دے نیں۔“ (10)

اکھاناں دا ویرا اوس سمے تک مکمل نہیں ہوندا جدوں تک اکھاناں تے محاوریاں وچکار نکھیڑا نہ کر لیا جاوے۔

اکھاناں بارے لکھن والے سارے سوچھواناں نے اکھان تے محاورے وچکار نکھیڑا ضرور کیتا اے۔ اوس نکھیڑے دا

ست استھے وی درج کیتا جاندا اے۔ محاورے نوں انگریزی وچ Idiom آکھیا جاندا اے۔

محاورہ لفظاں دا اجیہا مرکب ہوندا اے جیہدی ورتوں عام طور تے لفظاں دے حقیقی معنی دی تھاویں

اصطلاحی معنی یا مفہوم وچ فقرے یا گل دے سوپن تے اثر نوں ودھاو لئی کیتی جاندی اے۔ عام طور تے محاورہ کسے

شے دا خاص انداز اے۔ جیویں ناچ یا موسیقی یا فن تعمیر وغیرہ۔ مطلب محاورے دے لفظاں دے عمومی طور تے معنی

کچھ ہور ہوندے نیں پر اوہناں نوں کچھ ہور معنیاں وچ درتیا جاند اے۔ Cambridge ڈکشنری وچ Idiom دی بیان کیتی گئی تعریف نسبتاً آسان الفاظ وچ اے۔ جیہڑی انج درج کیتی گئی اے:

“A group of words in a fixed order that has a particular meaning that is different from the meaning of each word on its own”. (11)

مطلب ایہہ پئی محاورہ اک مقررہ ترتیب وچ لفظاں دا اک اجیہا گروہ اے جیہدا اک خاص معنی اے جیہڑا ہر لفظ دے حقیقی معنی توں وکھ ہوندا اے۔ راجیل فاروق نے محاورے دی تعریف کردیاں ایہدا مڈھ اہل زبان دے رہن سہن تے رسم و رواج نوں مٹھیا اے۔ اوہدے موجب محاورہ فعل دی ہی ای اک شکل اے جیہدے وچ سادہ طور تے اظہار مطلب دی بجائے اک مختلف تے وکھرے انداز بیان دا سہارا لیا جاند اے۔ جیویں دھی دے ویاہ دی گل کردیاں ”ہتھ پیلے کرنا“ آکھیا جاند اے۔ اوہدے موجب محاورے دی نحوی کیفیت جز و کلام دی اے۔ یعنی گل بات کردیاں اوہدے وچ محاورہ بولیا جاند اے۔ جد کہ اکھان اک مکمل کلام ہوندا اے۔ کیوں جے محاورے دی حیثیت فعل دی ہوندی اے ایس لئی فعل نوں فاعل دے نال رلا کے بولیا جاند اے۔ عمومی طور تے محاورہ اپنے لفظی مطلب توں دور ہوندا اے تے ایہدی ورتوں کلام وچ خوبصورتی تے فصاحت لئی کیتی جاندی اے۔ محاورے دی ہور وضاحت کردیاں اوں لکھیا:

”محاورہ یہ ہے کہ کسی مصدر کو اسکے حقیقی معنی کے بجائے مجازی معنی میں

استعمال کیا جائے۔“ (12)

ڈاکٹر ونجارا بیدی (1924-2001) موجب محاورے دی ورتوں بول چال وچ سو جھ پیدا کرن تے سنن والیاں دا دھیان کسے چتکاری ڈھنگ نال کھچن لئی کیتی جاندی اے۔ ڈاکٹر شہباز ملک نے ایہدی وضاحت وچ لکھیا محاورے دی ورتوں نال گل زور دار ہو جاندی اے۔ محاورے دی ورتوں زمانے تے صیغے موجب کیتی جاندی اے۔ محاورہ اک لفظی وی ہوسکدا اے۔ جیویں مردیاں یاں روندیاں وغیرہ۔ محاورے ہمیش فقرے دے وچ بولے جاندے نیں۔ اکھان تے محاورے دا وڈا فرق ایہہ اے کہ اکھان حیاتی دے تجربے توں کڈھے جان والے عرق

واٹلوں ہوندے نہیں جدوں کہ محاورے کسے بولی دی وگدی ہوئی ندی دیاں لہراں وانگ ہوندے نہیں۔ محاورہ گل بات داشنگار ودھاون لئی، بولاں نوں پکیائی دیون لئی ورتیا جاندا اے۔ محاورہ مندی چنگ نوں بیان کردا اے اوہدے اثر دی گل نہیں کردا۔ جیویں ”کسے لئی کھوہ کڈھنا“ اک محاورہ اے ایہی محاورہ اکھان وچ اپویں ورتیا گیا اے۔ کسے لئی کھوہ کڈھیاں نوں کھاتا تیار۔ ڈاکٹر جسوندر سنگھ (ج 1954) نے محاورے تے اکھان دے ایس فرق نوں بیان کردیاں لکھیا:

”محاورے دی بولی وچ شبدیاں دے عام پرچلت مطلب اپنے نوں حوالے اتے تجربے وچو کھرے ستھارت مطلب گرہن کردے ہن۔ نوں اپتن معنی وچ اوہ ڈائریکٹ سانجھ دے باوجود شبدیاں دے عام مطلب اصلی معنیاں دے سوچک نہیں ہوندے۔ ایہناں نوں تہذیبی ورتارے دے پر کرن وچ شبدیاں دے سجھاؤ معنیاں وچ نہیں وچا ریا جاندا“۔ (13)

محاورے تے اکھاناں وچ نکھیڑا کرن دے نال نال اکھاناں بارے اپنے وچا ریا سائجنھن والے سوچھواناں ایہناں دے موکلے گھیرے دی گل وی کہتی اے۔ اوہناں موجب کجھ اکھان ایہی ہوندے نہیں جینہاں دا گھیرا مقامی ہوند اے۔ جد کہ کجھ اکھان عالمی پدھر دے ہوندے نہیں۔ ایہہ سچائی ساریاں سماجاں دی سانجھی حیاتی نال جڑی ہوندی اے تے ایسے پاروں ایہہ اک توں ودھ زباناں وچ ورتے جان دے نہیں۔

اکھاناں دیاں جڑاں ادب، تاریخ، تہذیب، سماج، رواج، موسم تے رہتل وچ ہوندیاں نہیں۔ جس پاروں اکھاناں دا سمبندھ حیاتی نال بہت گوڑھا ہوند اے۔ ایہہ حیاتی تے رہتل دی عکاسی کردے نہیں تے حیاتی بارے سوچھ وی دیندے نہیں۔ ایہی وجہ اے پئی اکھان حیاتی تے ادب نوں اگے ودھان وچ معاون ہوندے نہیں۔ پر دوجے پاسے ایہہ وی حقیقت اے پئی جے حیاتی دے کسے شعبے دا کوئی پکھ یا ادب دا کوئی انگ ترک کردتا جاوے تے اوہدے نال منسلک اکھان وی متروک ہو جان دے نہیں۔ مڈھلے طور تے اکھاناں دا سمبندھ نزار وچ حیاتی دی بول چال نال سی پراجو کے سہ اکھاناں ملکی تے عالمی پدھر تے اپنی ادبی حیثیت نوں وی منوالیا اے۔ جس کر کے سوچھواناں تے کھوجکاراں ایسے کھیتر وچ چوکی توجہ دتی اے۔ پنجابی بولی دے سوچھواناں تے کھوجکاراں نے وی دو جیاں بولیاں

دی ویکھا ویکھی اپنے آپ نوں ایس پاسے پریریا اے۔ جس پاروں پنجابی زبان وچ اکھان بارے ذکر جوگ لکھتاں تے مضمون مکھ وکھالے آئے نیں۔

جس طرح اسیں پہلے بیان کیتا اے کہ اکھاناں دے حوالے نال اجوکے سب توں وڈا کم پلاک ولوں کروایا گیا اے۔ ایہہ کم احسان باجوه نے سرے چاڑھیا۔ اوہناں اپنے توں پہلے سو جھواناں تے کھوجکاراں کولوں بھرویں مدد حاصل کیتی۔ باجوه موجب اوہنے و نجارا سنگھ بیدی دی کتاب ”لوک آکھدے ہن“، نور محمد دی کتاب ”بابے بنا بکریاں نہیں چردیاں“، شوکت مغل دی کتاب ”سرائیکی اکھان“، ڈاکٹر دیو داس دی کتاب ”اکھاناں دی کھان“، ثناء چدھڑ دی کتاب ”اکھاناں راہیں تواریخ“، سلطان سکون دی کتاب ”ہندکو ضرب الامثال“، احمد دی کتاب ”آئینہ پنجاب“ تے منزل احمد دی کتاب ”پنجابی ضرب الامثال اور کہاوتیں“ توں لاجھ چکی۔ ایس پکھوں کجھ ہور کتاباں وی ذکر یوگ ہیں۔ جیویں ڈاکٹر شہباز ملک دی کتاب ”ساڈے اکھان“ تے ”پنجابی کہاوتاں“ عین الحق فرید کوٹی دی لکھت ”اکھان“، چینہاں بارے احسان باجوه لاجھ دی گل کرنا شاید بھل گئے۔ ایہدے توں وکھ ڈاکٹر ظفر مقبول دی ”مقبول ضرب الامثال (خمس لسانی)“ جیہدے وچ لکھاری نے اکھاناں نوں پنج مختلف زباناں اردو، عربی، فارسی، انگریزی تے پنجابی وچ بیان کیتا اے۔ لکھاری نے وکھو وکھ زباناں وچ بولے جان والے اکھاناں نوں اک دوجے دے متبادل دادر ج دین لئی بڑی محنت تے کوشش کیتی اے۔ جیہدی اک ونگی استھتھے درج کیتی گئی اے:

”مختلف زباناں میں ایک ہی خیال کو کن مختلف طریقوں سے ظاہر کیا گیا

ہے۔

فارسی: آئینہ داری در مجلس کوراں باسیہ دل چہ سود گفتن و عفظ

اردو: بھینس کے آگے بین بجانا

پنجابی: اٹھے اگے رونا اکھاں دکھاؤ

عربی: لتطر حوا حوالدرتی افواه الکلاب

انگریزی: "Pearls before swines"۔ (14)

ایہہ کتاب 2021 وچ چھاپے چڑھی سی جیہدی تیاری لئی باجوه دی کتاب ”آکھن لوک سیانے“ توں وی مدد لئی گئی۔ ایس کھیتیر وچ اک کتاب چرخ دین جونیکے والے (1898 توں 1995) نے وی ”چوی لطیفے تے پنجابی اکھان“ دے سرناویں پیٹھ لکھی سی جیہڑی ہن موجود نہیں پر اوہدا تذکرہ ”لعلال دی پنڈ“ تے ہو رکئی کتاباں وچ موجود اے۔ مکدی گل ایہہ اے کہ ایہہ ساریاں کتاباں پنجابی اکھاناں بارے جانکاری دیندیاں نیں۔ بھانویں انہماں وچ گھٹ ودھ اکوجیہی جانکاری میسر اے البتہ ہر لکھاری تے سوجھوان دا بیان ڈھنگ اپنا اے۔ ایس لئی مذکور ساریاں کتاباں اپنی اپنی تھاویں اہم نیں۔

حوالے

- 1- Collinsdictionary.com/dictionary/english/proverb date 20-08-2022
- 2- en.wikipedia.org/wiki/proverb#definitions date 20-08-2022
- 3- اردو بلاغت / عروض / عروض / 1672.com/1672 date 20-08-2022
- 4- شوکت مغل۔ سراینیکی اکھان، ملتان: جھوک پبلشرز، 2005ء، ص 3-4
- 5- جسوند سنگھ، ڈاکٹر، پنجابی لوک ساہت شاستر، پٹیالہ: پٹیالہ پبلی کیشن بیورو، پنجابی یونیورسٹی، 2003ء، ص 103
- 6- اوہی
- 7- ثناور چدھڑ۔ لوک تورتن، لاہور: سانجھ، 2008ء، ص 20
- 8- احسان باجوہ۔ آکھن لوک سیانے جلد اول، لاہور: پنجاب انسٹی ٹیوٹ آف لینگویج، آرٹ اینڈ کلچر، 2007ء، ص 9
- 9- شہباز ملک، ڈاکٹر، ساڈے اکھان نواں ایڈیشن، ص 10
- 10- اوہی، ص 13
- 11- dictionary.cambridge.org/dictionary/english/idiom date 20-08-2022
- 12- روزمرہ محاورہ اور ضرب المثل njabhs.bologspot.com/2019/11blog-post.html date 20-08-2022
- 13- جسوند سنگھ، ڈاکٹر، پنجابی لوک ساہت شاستر، ص 109
- 14- ظفر مقبول، ڈاکٹر، میاں مقبول ضرب الامثال، لاہور: بزم مولا شاہ، 2021ء، ص 20-21